Nᴿᴿ 166

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 25 Lipca v. s. 1819 roku.

Obserwacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
	dnia 24 godz. 3 z połu.	28 cal. 0, 4, 1 lin.	+ 20, stopn.	Wschodni	Pogoda
	— 24 godz. 10 wiecz.	28 — 0, 5, —	+ 12, —	Wschodni	Pogoda
	— 25 godz. 5 z rana	28 — 0³, 7,	+ 11, —	Wschodni	Pogoda

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRZEMIENIEC.

Dnia 6 czerwca przybył do Krzemieńca Wizytator szkół gubernii wołyńskiey i podolskiey JW. Jan Nepomucen Wyleżyński; w tymże dniu zaraz rospoczął wizytę w Lyceum wołyńskiém, podzielił examina swoje z przedmiotow naukowych podług związku nauk wykładanych w lyceum; po skończonych examinach z języków i nauk dawanych w klassach czterech niższych, przystąpił do examinowania uczniów z nauk wyższych, wykładanych na kursach, zwracał szczególną uwagę na uczniów, którzy przy wielości przedmiotów naukowych, którym poświęcają się, z każdego przedmiotu tłumaczyli się jasno, z precyzyą i zrozumiałością, jaka niezawodną korzyść odniesioną z nauki dowodzi. Trwały examina wizytatorskie ciągle zrana i popołudniu dni czternaście. Dnia 26 czerwca złożona została sessya publiczna na sali fizyczney lyceum, i po zagajeniu słowném do okoliczności, rozpoczęły się popisy publiczne uczniów z nauk całorocznie wykładanych w liceum, w przytomności licznie zebranych znakomitych osób, obywateli gubernii wołyńskiey i podolskiey, te popisy przeciągały się codziennie zrana od godziny 9 do 12, a po południu od godziny 3 do 7mey i daley. Dzień ostatni popisów oddany był sessyom, pedagogiczney zrana, a uczniów ćwiczących się w dobrém mowieniu i pisaniu po południu, na których uczniowie czytali rosprawy naukowe przez siebie wypracowane w materyach moralnych i fizycznych z wielkiém zadowoleniem. — Nakoniec dnia ostatniego czerwca zrana przy licznem zebraniu obywateli odprawione zostały w kościele licealnym msza ś. i nabożeństwo rekwialne za dusze założyciela szkoły krzemienieckiey Tadeusza Czackiego; po czém cała na ten obchód zebrana publiczność i zgromadzenie osób nauczycielskich lyceum, mając na czele Wizytatora szkół JW. Wyleżyńskiego, członka honorowego Imperatorskiego Uniwersytetu Wileńskiego, Senatora, Kasztelana, JW. Hrabiego Jana Tarnowskiego, zasiedli w sali biblioteczney lyceum. Posiedzenie to zagaił naprzód: dyrektor liceum Sciborski czytaniem rosprawy o pożytkach jakie spływają na inne nauki, kunszta i rękodzieła z porządnie wykładaney nauki matematyki teoryczney, po czém zabrał głos Wizytator szkół JW. Wyleżyński, gdzie wspomniawszy celnieysze zasługi założyciela szkoły krzemienieckiey, pożytki z ustanowień przy niey zaprowadzonych, oraz okazawszy, że niewygasła wdzięczność od prowincyy tuteyszych należy Naymiłościwszemu szczęśliwie nam panującemu Monarsze ALEXANDROWI I, który nieprzestaje zaszczycać oycowską Monarszą opieką wszystkie publiczne zaprowadzenia naukowe, a po nim troskliwemu o oświecenie swego wydziału Kuratorowi nauk JO. Xciu Adamowi Czartoryskiemu, Imperatorskiemu Uniwersytetowi Wileńskiemu za utrzymywany rząd i dostarczanie potrzebnych w instrukcyi nauczycielów, dla naszych prowincyy. Nakoniec wezwał JW. Jana Hrabi Tarnowskiego do rozdania nagrod uczniom, którzy w tym roku odznaczyli się szczególnieyszą pilnością w naukach, moralném postępowaniem, który jako obywatel i oyciec familii, czule przemówiwszy do przytomnych, rozdał nagrody w medalach i pismach pochwalnych, dla uczniów następujących: Ordyniec Jan uczeń kursu III odebrał medal złoty, accessit do tego medalu uczniowie tegoż kursu: Antoni Tylman, i Grocholski Rafał, na kursie II odebrali medale srebrne uczniowie: Ożarowski Wiktor, Milowicz Seweryn, Mieczkowski Ignacy, accesit do tychże medalów uczniowie kursu: tego Sumowski Joachim, Mieczkowski Domicyan, Ilkiewicz Felix, z kursu I drugoletnich, medal srebrny, Tustanowski Felicyan, accesit Cyryna Ignacy, na tymże kursie pierwszoletnich. Medal srebrny Rykaczewski Erazm, accesit Stefański Teodor. W klassie IV medal srebrny: Zakaszewski Celestyn, accesit Dąbrowski Antoni. Pisma szczególne odebrali: na kursie I drugoletnich: Chlebowski Kajetan, Kadłubiski Seweryn. Pierwszoletnich Tarnoski Jan, Sowiński i Chołoniewski.

ANGLIA.

(*z Korr. hamb.*) *Londyn, dnia 13 lipca.* Dziś o godzinie 2 zamknięte zostało posiedzenie parlamentu przez samego Xięcia Rejenta. Oto jest treść mowy jego, mianey przy tey okoliczności. Królewic Jmć wynurzył naprzód żal swóy z powodu ciągłey choroby Króla; potém oświadczył ukontentowanie swoje z gorliwości i pilności, z jaką obie Izby w działaniach swoich postępowały. Cierpliwe i pracowite ich roztrząsanie stanu cyrkulacyi pieniężney w królestwie zjednały nayczulsze uznanie Królewica Jmci, i każą mu spodziewać się, że użyte skutkiem tego środki przyniosą pożądany skutek. — Xiążę dziękuje izbie niższey za

jey zezwolenie pieniężne na potrzeby bieżącego roku, i przekonany jest, że przyjęte środki przezwyciężą trudności finansowe kraju. Przyjemną jest dla niego rzeczą widzieć, że użyte na ten koniec środki są tak mało uciskające niższą klassę. — Potém Królewic obróciwszy się do obu izb, wyraził: że od mocarstw obcych odbiera ciągle naymocnieysze zapewnienia o przyjazney ich chęci dla tego kraju. — Ze smutkiem przychodzi Xięciu Rejentowi wspomnieć o nowych rozruchach w okolicach rękodzielniczych w celu wzniecenia ducha niechęci przeciw prawom i rządowi tego kraju — Xiąże kończy zapewnieniem Izb, iż użyje powierzoney prawami władzy dla utrzymania porządku i spokoyności, i nie wątpi, że członkowie Parlamentu, za powrótem do hrabstw działać będą z całey siły łącznie z władzami mieyscowemi, dla zniszczenia zamachów, które, jeśliby się powiodły, powiększyłyby bardziey jeszcze złe, któremu jakoby mają zapobiedz, a którego pod pozorem reformy prawdziwym zamiarem jest, obalenie szczęśliwey naszey konstytucyi."

Angielski okręt *Brunswick*, dowództwa kapitana *Alex. Fenting*, w drodze z *Liverpool* do *Genui*, dopędzony był przez fregatę hiszpańską, a że nie mógł się prędko zatrzymać, czy też Hiszpan nie zrozumiał odpowiedzi kapitana, że jest anglikiem, dano z fregaty ognia do okrętu angielskiego, przez co podróżny jeden kupiec z *Liverpool*, imieniem *Walker*, zabity, a wielu maytków i służący kupca ranieni zostali. Po czém oficer jeden hiszpański przybył bacikiem do okrętu angielskiego i przekonał się, że mylnie uważano Anglika za korsarza powstańców; razem też tłumaczył się z nieszczęśliwego zdarzenia, upewniając, iż nie miano zamiaru szkodzenia okrętowi ani osadzie, i że wystrzał był skutkiem przypadku. Hiszpani ofiarowali czynić wszelką pomoc, czego jednak Kapitan angielski nie przyjął i puścił się w dalszą drogę. Za przybyciem swojém do *Genui* uczynił protestacyą w tey rzeczy, i rozumieją, że dowódzca hiszpańskiey fregaty pociągniony będzie do odpowiedzi. Pomieniona fregata, która dawniey była okrętem rossyyskim, nazywa się *Bronte*.

Poseł algierski miał wczoray audyencyą u Xięcia Regenta.

Wczoray w obecności Xięcia *York* i Xięcia *Welingtona* doświadczano nowey bateryi karabinowey, wynalazku kapitana *Hack*. Doświadczenie dobrze się udało.

Wczoray jeszcze, przed rozeyściem się parlamentu, wspomniał Pan *M. A. Taylor* o nieprzyjaźnym postępku fregaty hiszpańskiey przeciw kupieckiemu okrętowi angielskiemu. Spodziewam się, mowi on, że rząd angielski nie będzie obojętnym na postępek Hiszpana, który dał ognia do nieuzbrojonego okrętu angielskiego i zabił poddanego W. Brytanii, i że rząd postara się, ażeby takowy postępek odniosł przyzwoitą karę. Zresztą, jestto zdarzenie tak dziwne i tak przeciwne postępowaniu, któregoby się od rządu hiszpańskiego spodziewać należało, że widzę się powodowanym, zapytać ministrów, czy mają wiadomość jaką o tey rzeczy, i czyli jest taką, jak ją pisma publiczne wystawują? Lord *Castlereagh*: Rząd otrzymał też same wiadomości o tey rzeczy, jak je pisma publiczne podają, i natychmiast uwiadomił o tém posła angielskiego przy dworze madryckim, i uczynił potrzebne kroki, aby rzecz tę ściśle rozpoznać.

"Jeźli wydatków naszych prędko nie ograniczymy, rzekł wczoray Pan *Hutchinson* w izbie niższey, niepodobno będzie na końcu wytrzymać. Uczyniono wprawdzie nieco; ale jest to niczém. Potrzeba było kroków olbrzymich. Szanowny członek z miasta *Aberdeen*, Pan *Parnell*, żądał złożenia rachunku wydatków na wyspie ś. *Heleny*; ale nieprzyszło do tego. Ale jeśli wierzyć można niektórym podaniom, wynoszą one około 500,000 funtow s. na rok. Nie ma potrzeby wspominać, że mówię razem o uwięzieniu ostatniego Cesarza Francuzów *Napoleona Bonapartego*. Nie mówię nic przeciw aktowi parlamentowemu, który postanowił względem teraźnieyszego losu tego człowieka, jednakże nie mogę pochwalić połączoney z tém polityki, i muszę zwrócić uwagę, że krążą rozmaite wiadomości o postępowaniu, jakiego więzień ten doznaje. Jeśli wiadomości te mają zasadę, poniżają one charakter narodowy. Jest zatém powinnością tych, którzy bliższymi są tey rzeczy, albo zbić te wiadomości okazaniem ich fałszu, albo zaradzić niesprawiedliwości, na którą się uskarżają. Pewną jest przecię, że ministrowie tego kraju nie dla tego stali się stróżami więzienia Bonapartego, dla uczynienia przysługi innym krajom, a jednakże nie mogę pojąć, jak mogą postępowanie swoje w tey mierze utrzymać w równowadze ze zdrowym rozumem. Niepodobna, ażeby te pół miliona użyli ku bezpieczeństwu i obronie kraju; inna tu przyczyna w tém bydź musi, z czego się wytłumaczyć nie są w stanie albo im też niewolno. — Z powodu panującey powszechnie miłości pokoju śmiem twierdzić: niech przeniosą *Bonapartego* do środka *Paryża*, i niech Król i jego radzcy postępują daley, jak dotąd konstytucyynie postępowali, a nie będzie można lękać się żadnego niebezpieczeństwa ani dla Francyi ani też dla całey Europy. (*Słuchaycie! Słuchaycie!*) Sumiennie mówię, że uważam szanownego Kanclerza skarbu za dobrego człowieka, i dla tego zapytuję go: Czyli nie jest powinnością tego wielkiego i pobożnego narodu, starać się o to, żeby z tą znamienitą osobą (individuum), jeśli ma bydź przez całe życie więźniem, postępować z naywiększą przyzwoitością, dobrocią i grzecznością? wstydziłbym się gdybym całe posiedzenie tego lata opuścił, nie powiedziawszy nic o postępowaniu z *Bonapartym*, i spodziewam się, że parlament na pierwszém posiedzeniu swojém uczyni względem tego postanowienie. Mały to nam zaszczyt przynosi, żeśmy go pozbawili jednego służącego, który się tak do niego przywiązał; szczególniey powinien naród dbać o to, żeby *Napoleona Bonaparte* przenieść do zdrowszego mieysca. (Niespodziewana ta i osobliwsza mowa przerywaną była częstém wołaniem: „Słuchaycie! Słuchaycie!")

Kanclerz skarbu odpowiedział, że podanie o kosztach na wyspie ś. *Heleny* jest przesadzone, i że nawet piątey części nie wynoszą. Na dalsze zaś uwagi Pana *Hutchinson* nie dał żadney odpowiedzi.

Wolno Drukować. Ignacy Rettka Kom. Cenz. Cść. — *w Wilnie w Drukarni Redakcyi pism peryod.*

O g ł o s z e n i e.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski ku usatysfakcyonowaniu kredytorów zeszłych z tego świata Jana oyca, Leona Podstolego Upitsk. i Marcina Pisarza Grodz. Połoc. synow Borowskich oraz dalszych z różnego względu do funduszu onychże regulujących pretensye dwóma dekretami remissyynemi Lit. Wileń. Glłgo Sądu 2go departamentu determinowany na oczewiste zaskutecznienie poruczonego dzieła w dniu 19 ominionego miesiąca junii idącego dopiero roku do majętności Podbirż w Pcie Upits. Guber. Lit. Wileń. leżącey, zjechawszy pod dniem 25 tegoż ominionego miesiąca junii, przez trzykrotne przy gazetach Kuryera Lit. zamieszczone awizacye, wszystkich w ogólności kredytorów zeszłych Borowskich, ażeby sami przez się, lub umocowanych z dowodami swych pretensyow w Sądzie nineyszym jawili się, wzywał. Pomimo jakowe ogłoszenie gdy w upływie dosyć przeciągłego czasu jawienia się, z pretensyami tychże wierzycieli Borowskich, i dalszych pretensorow doczekać się nie może postanowił raz jeszcze obwieścić tychże pretensorów, jakoteż do massy funduszu pociągnionych debitorow, ażeby każdy respective swojego stosunku pretensyi, i usprawiedliwienia się przed dniem 10 następującego miesiąca augusta idącego dopiero 1819 roku sam przez się lub umocowanego w Sądzie nineyszym exdywizorskim w majątku Podbirżach exystującym jawił się, w razie zaś niejawienia się w terminie takowym, że Sąd całkowite dzieło w namowę weźmie i na niestawających pretensorach ammissyą w rzeczy uzna a na debitorach poszukiwane od massy pretensye in contumatiam wskaże, zawiadamia. Działo się w Podbirżach roku 1819 mca julii 16 dnia.

Mateusz Siesicki b. Ziem. Wiłkom. i Exdywizor. Prezydent. Raymund Chodźko Ziem. Oszm. Sędzia Exdyw. Ferdynand Dworzecki Podsędek Ziem. Wiley. i Exdyw.

Regent Jan Jachimowicz.

Pod zawiadywaniem Głównego rządu wodney kommunikacyi przy systemie Berezynskiego kanału odkryli się dwie wakancyi służnych maistrów z naznaczeniem roczney pensyi pierwszemu po 800 r. a 2mu po 600 rubli assygnatami. Dlatego od zarządzającego wnętrznemi kommunikacyami VII okręgu inżynier półkownika 2 go fon Laurenberga wzywają się ninieyszą, ztym, aby życzące zająć takowe miesca, jawili się do jego w miasto powiatowe Lepel Białorusko Witebskiey gubernii, z jasnemi o kondulcie i zdatności swojey w takowym rzemieśle zaświadczeniami, lub odnieśli się do jego o tym listownie.

Colonel Segué de Laurenberg.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2 Excerpt oświadczenia z Protokułu potocznego Kancelaryi Magistratu miasta Wilna, w dacie niżey wyrażoney zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową tego miasta rekwirującey stronie jest wydan.

Roku 1819 miesiąca julii 10 dnia. Przed Aktami miasta Gubernskiego Wilna, stawając osobiście Starozakonni Abraham Kuszelowicz Kwasty i Zelik Mejerowicz Baraczew oświadczenie poniższe wpisać do protokułu podali, w tych wyrazach. Oświadczenie imieniem Starozakonnego Abrahama Kuszelowicza Kwasty i Zelika Mejerowicza Baracza mieszczan miasta Rodowył zapisuje się w rzeczy ołto; wileński mieszczanin Starozakonny Leyzer Zelmanowicz Gordon będąc dellatorem winnym rub. srebrn. 300, na realność których wydał Dlltrom ceragraf przez się podpisany na okaziciela po hebraysku, na ordynaryynym papierze, ręką szkolnika Uryasza całkowicie pisany i pieczętarstwem tegoż Uryasza stwierdzony z terminem opłaty dnia 12 junii 1819 roku, któren to Leyzer Gordon w dniu 9tym julij bieżącego 1819 roku powyższą summę rubli srebrn. 300 do rąk naszych Kwasty i Baracza w gotowiznie zapłacił, któremu gdy chcieliśmy takowy powyższy cerograf jako już opłacony zwrócić, okazało się, żeśmy onego przypadkiem w tymże samym dniu tu w mieście Wilnie zgubili, o jakowym przypadku dając wiedzieć całey powszechności oświadczamy (i w czym również do Policyi miasta Wilna podaliśmy doniesienie:) iż za powyższym cerografem summa jest opłacona, nic się nikomu nienależy, że tenże cerograf przypadkiem u nas zginął, że ktoby onego znalazł, powinien zwrócić temuż Leyzerowi Gordonowi mieszkającemu w kamienicy W. Regenta Sidorowicza. Co do gazet Kuryera Litew. wmieścić submitujemy się, w Protokule podpisano przy Hebreyskim: następnie Abraham Kuszelowicz Kwasty, Zelik Mejerowicz Baraczy.

Correctum Ignacy Misiewicz Regent.

Takowe oświadczenie Redakcya gazety tuteyszego miasta może do druku przyjąć. Franciszek Swięcicki. P. Burmistrz Magis. Wileński.

---

2 Stanisław Sędzia Graniczny Gubernski Grodzieński, Leonard Adamowicz Sędzia Graniczny Pttu Lidzkiego od dalszysh współ sukcessorow po zeszłym ś. p. Franciszku Adamowiczu Stolniku Mścisławskim Dokumentem przyznanym do wszelkich działań pełnomocnie umocowani, przy objęciu funduszow drogą naturalney sukcessyi na nas przypadających, gdy dostrzegliśmy, że rzeczony Stolnik Adamowicz przez ciąg życia swojego zyskawszy publiczną ufność, miał liczne powierzane sobie za plenipotencyami rozmaitych osob krajowych i zagranicznych interessa, którym protekcya przez zakroczoną niedawno śmierć Stolnika Adamowicza zniszczoną została, żeby zatym osoby interessowane przez niewiadomość o zeyściu swoiego plenipotenta niepolegali na zimney i martwey już jego czułości; przez należytą troskliwość postanowiliśmy potrzykroc w Kuryerze Littewskim i gazecie Warszawskiey publiczność o tym zawiadomić, przyiym ieźli ktobykolwiek miał potrzebę uzyskać papiery jako też plenipotencye zeszłemu ś. p. Stolnikowi Adamowiczowi powierzane, może się w mieście powiatowym Lidzie w Grodzieńskiey gubernii zkomunikować z czyniącemi nineysze zawiadomienie, do dnia 1 januaryi 1820 roku, od tey zaś datty, że każden aktor interessow poruczonych zeszłemu Stolnikowi Adamowiczowi, znaydzie swoje dokumenta (jakie się tylko znaydą) zalokowanemi przy aktach juryzdykciow Lidzkich zapewniamy. Dat. 1819 julii 22 dnia w Wilnie.

Stanisław Adamowicz Sędz. Gubernski Gran. Grodzieński.

Leonard Adamowicz Sędzia Gran. Pttu Lidz.

---

3 Kancelarya JW. Wileńskiego cywilnego Gubernatora, ogłasza: iż z powodu ukończonego terminu jedno roczney dzierżawy dochodow

mieyskich, jako to: bramnego, brukowego rybnego targu i od rzniętego bydła, na Antokolu łopatkowego nazywającego się, wzywa życzących wziąć takowe dochody w arędowną dzierżawę. z tém, iżby takowi przybyli dla licytacyi do Wileńskiey skarbowey izby na terminy: pierwszy d. 24, drugi dnia 25, a trzeci 28 teraźnieyszego miesiąca julii, z prawnemi ewikcyami. D. 14 julii 1819 r. Sekretarz A. Łazarowicz.

3 Za Remissą Sądu Ziemskiego Ptu Telszewskiego roku 1819 marca 21 po uprzedzonym obwieszczeniu Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w dobrach Weniach w Telszewskim i Szawelskim Powiatach leżących, dnia 9 junii r. tego 1819 w komplecie po niżey podpisanym złożony wszelkie akcessoryine kwestye załatwił i Sąd swky do dnia 15 8bra następnego odroczył, co żeby wszystkich wiadomości doszło oddaje się na publikatę przez gazetę Kuryera Litewskiego z tem upewnieniem, iż wszyscy pretensorawie i kredytorowie, jeśli przez się lub umocowanych plenipotentow nie złożą swoich dowodow nadal już wiecznemu milczeniu ulegną, bo Sąd zgodną z prawem zapisze amissyą. Dat roku 1819 mca julii 10 dnia.
Tadeusz Milwid Sędzia Ziem Telsz. prezydujący Exdywizor, Sędzia Grodzki Telsz. i Exdy. Marcin Gosztowd, Grodzki Telszew. Ptu Sędzia Exdywizor Symon Montwicz.

2 Mikołay Pomarnacki Sędzia Ziemski Wileński, Anioł Zagiell pisarz Ziemski Wiłkomierski, Adam Dauksza Sędzia Grodzki Wileński, Wincenty Butler Pisarz Grodzki Wiłkomier. Józef Zielonko Pisarz Grodzki Ptu Trockiego.
Oznaymujemy tym naszym urzędowym obwieszczym listem, iż gdy Remissyinym Sądu Głównego Lit. Wileńskiego Departamentu 2go dekretem w roku 1818 miesiąca marca 1 dnia, po ultymarnym debitora Kamieńskiego skonwinkowaniu ferowanym, na instancyą kredytorow jego folwarku Naceliszek, schedy z Exdywizyi Leonpolskiey, i wszelkiego ruchomego majątku onegoż, oraz summ od debitorow, do funduszow jego należnych, przy dalszych regułach determinowaną taxę exdywizyą zaskutecznić Sądowi Exdywizorskiemu polecono: i w moc tegoż dekretu z przeznaczonych urzędnikow, Sąd Exdywizorski złożony, na oznaczonym pierwszo zjazdowym terminie, do folwarku Naceliszek zebrawszy się, lubo pomiary, komportacye, urządzenie Administracyi, inwentacyą i dalsze pierwszo zjazdowemu stopniowi własciwe wyroki swe do spełnienia polecając postanowił, i powtorny zjazd swóy na dzień 15 julii roku tegoż 1818 zadeterminował, wszakże dla rządowych i sądowniczych dzieł zatrudniających; gdy zbliżyć satysfakcyi dla kredytorow nie było w możności Exdywizorskiego Sądu, teraz więc uzupełnienie rzeczonego dekretu remissyinego przedsiebiorąc, aby to prócz wręczonych niektórym kredytorom z mieyssa rezydencyi wiadomym kopiow, każdego interessowanego łatwiey wiadomości doyść mogło, obwieszczamy nadto: przez publiczną w gazetach Kuryera Litewskiego awizacyą, iż ktorykolwiek z nas urzędnikow, od daty przez woźnieńską relacyą objawionego podania tego obwieszczenia w zamierzonym komplecie do folwarku Naceliszki zwanego w powiecie Wileńskim w parafii Poboyskiey położonego, za tygodni cztery, licząc każdy tydzień po dni 7 zjedziemy i dzieło sobie przez dekret remissyiny polecone stosownie do prawideł przezeń opisanych zaskuteczniać będziemy, ninieyszym ostrzegamy, o czym wszystkie strony wiedząc, gdyby w czesnie siebie w gotowość, nie mitrężąc potym godzin sądowych usposobili; pod rygorem odpowiedzi za straty w tym doświadczone, i obostrzeniem przez remissę amisyi obowiązujemy.

Takowe obwieszczenie wolno drukować 1819 julii 17 dnia Mikołay Pomarnacki Sędzia Ziem. Wileński Prezyd Exdywizor.

3 Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się, iż z powodu niejawienia się do tego Gubernialnego Rządu, na terminy podwakroć naznaczone, życzących dla nabycia murowanego domu, byłego w miescie Wilnie dzierżawcy Sosowego i konsumpcyynego poborow, żyda Szai Cypki, i połowa takiegoż domu kompanisty wspomnionego Cypki, i drugiego dzierżawcy Gruszki, szlachcica Franciszka Rewkowskiego w Wilnie położonego, na zaspokojenie odkupncy zaległości liczącey się w ogóle aż dotąd rubli assyn. 145,826 kop. 75, prócz pół procentow, z których pierwszy dom przyjęty na ewikcyą dla zabezpieczenia skarbu w wartości do 37,500 rubli, a ostatniego połowa do 32,750 rubli assygn.; wspomniony Rząd naznaczył trzeci raz terminy: pierwszy dnia 25, drugi 28 a trzeci 31 mca oktobra teraznieyszego roku, azatem życzący bydź uczęstnikiem targow i nabycia tych domow, zechcą przybydź na te terminy do tego Gubernialnego Rządu. Dnia 15 julii 1819 roku.

Assesor Jan Iskrzycki.
Sekretarz Kazimierz Nowicki.

Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż z powodu niejawienia się do tego Gubernialnego Rządu na dawniey naznaczone terminy, dla nabycia majątku Szyrwint, byłego w tuteyszey gubernii poborcy akcyzy od trunkow poszliny, Józefa Houwaldo, ocenionego w 1817 roku, do rubli 50,377 kop 89½ dla zaspokojenia różnych jego skarbowych i partykularnych zaległości, naznaczone nowe terminy; pierwszy dnia 5, drugi 7 a trzeci 9 mca następującego oktobra teraźnieyszego roku; azatem życzący nabydź takowy majątek, zechcą przybydź dla licytacyi do tego gubernialnego Rządu, na te terminy. Dnia 15 julii 1819 roku.

Assesor Jan Iskrzycki.
Sekretarz Kazim. Nowicki.

3 Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż na zaspokojenie zaległości, obywatela powiatu Brasławskiego, Bielikowicza, za administracyą dóbr Bielowicz, w gubernii mińskiey położonych, Skarbowey niedopłaty rubli srebr. 5241 kop. 32, naznaczony na przedaż z publicznego targu, folwark Gudziszli z majątku Bielikowicza Kozaczyzny, znaydującego się w powiecie Brasławskim, oceniony rubli srebr. 7,922; azatem życzący nabydź takowy folwarek, zechcą przybydź dla targow do tego gubernialnego Rządu na terminy: pierwszy dnia 3, drugi 6 a trzeci 9 mca następującego oktobra teraznieyszego 1819 roku z dostatecznemi summami. Dnia 15 julii 1819 roku.

Assesor Jan Iskrzycki.
Sekretarz Kazim. Nowicki.

Wyjeżdża za granicę:

3 Gubernii Wileńskiey, Powiatu Wileńskiego szlachcic Józef Sękowski do Cesarstwa tureckiego do miasta Stołecznego Konstantynopola, w przedmiocie naukowym, na rok jeden.